

Προτεραιότητα έχει η Διαχείριση της Ελληνοτουρκικής Κρίσης

Το θέμα που δεσπάζει τον τελευταίο καιρό σε όλα τα ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά, είναι η συνεχώς αυξανόμενη προκλητικότητα της Τουρκίας έναντι της Ελλάδας, παρά τις παραινέσεις των ΗΠΑ και της ΕΕ για αποκλιμάκωση της έντασης που επί τούτου δημιουργεί, με σκοπό να μας αναγκάσει να καθίσουμε σε τράπεζα διαπραγματεύσεων μαζί της, με την ατζέντα που εκείνη επιδιώκει και όχι μόνο για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου όπως εμείς επιθυμούμε, και επειδή παρατήρησε ότι η στάση της ΕΕ και των ΗΠΑ, ήταν να αρχίσουν διμερείς διαβουλεύσεις με βάση το Διεθνές Δίκαιο, πράγμα που δεν την συμφέρει μολονότι συνεχώς το επικαλείται.

Και ενώ όλοι αναρωτιούνται από τον απλό Λαό μέχρι πάμπολλους Στρατηγούς, Ναυάρχους και Πτεράρχους που ετίμησαν με την παρουσία τους τις ΕΔ της Χώρας για περισσότερα από 40 συναπτά έτη, έχοντας αντιμετωπίσει σωρεία καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και γνωρίζουν πολύ καλά να λαμβάνουν δύσκολες αποφάσεις, Καθηγητές Πανεπιστημίων, Πρέσβεις επί τιμή, ε.ε Βουλευτές και έγκριτοι γεωπολιτικοί Αναλυτές, γιατί η Ελλάδα δεν προβαίνει στην μονομερή ενέργεια επέκτασης των χωρικών της υδάτων στα 12 μίλια (που σίγουρα αποτελεί ένα πολύπλοκο πρόβλημα εφάμιλλο ενός Γόρδιου Δεσμού) όπως προβλέπεται από τη σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας που έχουμε προσυπογράψει, παραθέτοντας αδιάσειστα στοιχεία γιατί αυτό είναι πλέον επιβεβλημένο, παρατηρούμε έκπληκτοι να συμβαίνουν τα εξής παράδοξα:

1. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση κάνοντας μια ακόμη στροφή 180 μοιρών ζητεί να γίνει επέκταση των χωρικών μας υδάτων σε όρισμένες περιοχές της Ανατολικής Μεσογείου στα 12 ναυτικά μίλια, από εκεί που υποστήριζε ότι δεν μπορούν να διασφαλισθούν τα θαλάσσια σύνορά μας και μή έχοντας αναλάβει την πρωτοβουλία, που τώρα καταθέτει, κατά τη διάρκεια της 4ετούς διακυβέρνησής της. (Παράδοξο Νο.1, πλήν όμως ποτέ δεν είναι αργά να βλέπει κανείς τα πράγματα καθαρότερα).

2. Η Κυβέρνηση όμως, αντί να αδράξει αυτήν την ευκαιρία και να αποφασίσει το μείζον αυτό ζήτημα να συζητηθεί επίσημα στη Βουλή των Ελλήνων (ΒτΕ) διεξοδικά, ή σε ένα άλλο Θεσμικό Όργανο όπως η Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας της ΒτΕ, ή ακόμη και σε σύσκεψη των Πολιτικών Αρχηγών υπό την Πρόεδρο της Δημοκρατίας, λόγω της ιδιάζουσας φύσης του ζητήματος,

ακούγοντας τη γνώμη όχι μόνον των Πολιτικών Κομμάτων αλλά και των κατά τεκμήριο ειδικών που έχουν ήδη καταθέσει σωρεία προτάσεων και τεκμηρίωσης για το επίμαχο αυτό ζήτημα, όχι μόνον αφήνει την ευκαιρία να πάει χαμένη, αλλά δια των κ.κ. Γεραπετρίτη & Μπακογιάνη μας εξηγεί ότι:

- α. Τα χωρικά μας ύδατα είναι στα 6 ναυτικά μίλια και ότι
- β. Είναι στη διακριτική μας ευχέρεια το πότε θα αποφασίσουμε να τα επεκτείνουμε στα 12 ναυτικά μίλια, που αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμά μας και το οποίο μπορεί να εξασκηθεί μονομερώς.
- γ. Αυτό όμως που δεν μας εξηγεί είναι, ποιοι είναι οι λόγοι που αυτήν ειδικά την περίοδο δεν πρέπει να προχωρήσουμε σε μια τέτοια κίνηση, παρά το γεγονός ότι έχουμε κινητοποιήσει τον στόλο μας για να παρακολουθεί το “ORUC REIS” και τα συνοδευτικά του πολεμικά πλοία, να αλωνίζουν για δεύτερη φορά ανάμεσα στη Ρόδο και το Καστελόριζο. Παράλληλα υποστηρίζει πολύ σωστά μιν, ότι αυτό το μείζον Εθνικό ζήτημα δεν πρέπει να συζητείται στα ΜΜΕ, χωρίς όμως να αποφασίζει το ζήτημα αυτό μαζί με όλο το πλέγμα της τρέχουσας Ελληνοτουρκικής κρίσης να συζητηθεί στο κατάλληλο επίπεδο κατά την κρίση της με την ευκαιρία της πρότασης της Μείζονος Αντιπολίτευσης. Τέλος, επιδίδεται σε έναν διπλωματικό Μαραθώνιο αποστέλλοντας επιστολές διαμαρτυρίας στον ΓΓ του ΟΗΕ, στην ΕΕ για το εμπάργκο Όπλων στην Τουρκία, τις Κυβερνήσεις ΗΠΑ, Γερμανίας, Ισπανίας & Ιταλίας αναλύοντας την αφερεγγυότητα της Άγκυρας από τη συνέχιση των προκλήσεων της, επιδιώκοντας να συνεχίσει τους Διεθνείς Παράγοντες να κινητοποιηθούν στοιχειωδώς για την αναστολή του Ταραξία της περιοχής, που η χάρη του πρόσφατα έφτασε και μέχρι τον Ναγκόρνο Καραμπάχ, χωρίς όμως να δείχνει την ίδια ζέση για τα καθ’ ημάς, με εξαίρεση την παραγγελία των Α/Φ Rafale) αν κρίνει κανείς από το ότι ανέκρουσε πρύμνα στη Στρατηγική Συμφωνία με την Γαλλία με ρήτρα Στρατιωτικής Συνδρομής. (Παράδοξο Νο.2. Τι άραγε να κρύβει αυτή η ηθελημένη άρνηση της Κυβέρνησης να χυθεί άπλετο φως στο κατάλληλο επίπεδο, για το πώς πρέπει τελικά να εξοπλισθούμε και από ποιούς και γιατί τώρα δεν πρέπει να εξασκήσουμε το δικαίωμα επέκτασης των χωρικών μας υδάτων ώστε να σταματήσει η επιχειρηματολογία περί του αντιθέτου;)

3. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση ως μή όφειλε, αντί να επιμένει στο θέμα των 12 ναυτικών μιλίων, ή έστω στο ζήτημα του Κορονοϊού που ήδη καλπάζει και στη Χώρα μας και αποτελεί άλλο ένα μείζον ζήτημα επιβίωσης της Ελληνικής Κοινωνίας με τις ελάχιστες δυνατές απώλειες που καθημερινά αυξάνονται με απρόβλεπτους ρυθμούς, αίφνης αλλάζει την ατζέντα της πολιτικής

αντιπαράθεσης από τα μείζονα αυτά ζητήματα στο ζήτημα του Πτωχευτικού Κώδικα, καταθέτοντας μάλιστα και πρόταση μομφής κατά του ΥΠΟΙΚ. Γνωρίζοντας πολύ καλά ότι τίποτε δεν πρόκειται να επιτύχει, προβαίνει σε αυτήν την κίνηση τακτικής προκειμένου να στρέψει την κοινή γνώμη από την εσωστρέφεια που την διακατέχει τον τελευταίο καιρό και τις αρνητικές δημοσκοπήσεις, σε ένα Κοινωνικό ζήτημα. Και βέβαια εδώ η Κυβέρνηση σηκώνει το γάντι και έτσι μέχρι την Κυριακή το βράδυ θα τρώγονται στη Βουλή, ως μου επιτραπεί η έκφραση «περί όνου σκιάς», αντί να προσπαθούν από κοινού να βρουν τη χρυσή τομή στο δέον γενέσθαι με την εκθετική αύξηση της Τουρκικής προκλητικότητας. Κάποιος μάλιστα κακόπιστος θα έλεγε ότι Κυβέρνηση και Μείζων Αντιπολίτευση είναι συνεννοημένοι να εκτρέψουν την κοινή γνώμη από το τί θα κάνουμε με την Τουρκία. (Παράδοξο Νο.3. Αγνοια κινδύνου λόγω πλημελλούς παιδείας των Ταγών του Έθνους θα υποστήριζε ο συντάκτης με βάση τη ρήση του Θουκυδίδη «Των οικιών ημών εμπιπραμένων, ημείς άδομεν» που έδειξε την αδυναμία της Πολιτείας να καταλάβει τους πραγματικούς κινδύνους για την ίδια).

4. Την 23.10.2020, ο τηλεοπτικός σταθμός ΣΚΑΙ, που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι υποστηρίζει τις Κυβερνητικές θέσεις, παρουσίασε μια Πανελλαδική δημοσκόπηση που δείχνει ότι το ενδιαφέρον της Ελληνικής Κοινωνίας είναι πρωτίστως τα Ελληνοτουρκικά, μετά το πρόβλημα του Κορονοϊού και τρίτον η ετυμηγορία για την καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Θα περίμενε λοιπόν κάθε πολίτης αυτής της Χώρας λογικά, η ΒτΕ να ασχολείται εντατικά με αυτό το ζήτημα που έντονα προβληματίζει την Ελληνική Κοινωνία και όχι με αλότρια όπως το θέμα του Πτωχευτικού Κώδικα. (Παράδοξο Νο.4).

Όλα τα ανωτέρω παράδοξα δείχνουν εμφανέστατα μιά διάσταση απόψεων και προτεραιοτήτων μεταξύ των απαιτήσεων της Ελληνικής Κοινωνίας και των Ταγών του Έθνους, που δεν πρέπει να συνεχισθεί, γιατί πρώτα πρέπει να ασχολούμαστε με τα επείγοντα θέματα επιβίωσης και ασφάλειας της Πατρίδας μας και στη συνέχεια με τα άλλα ζητήματα ήσσονος προτεραιότητας, όπως επιβάλλεται από την **κλίμακα του MASLOW** που θέλει να βάζουμε πάντα τις σωστές προτεραιότητες στις κινήσεις μας, ώστε να ασχολούμεθα κατά σειρά σπουδαιότητας πρώτα με την **Επιβίωση**, ύστερα με την **Ασφάλεια**, τρίτον με τις **Κοινωνικές Ανάγκες**, τέταρτον με εξασφάλιση της **Εκτίμησής** μας από τους άλλους και τέλος με το **Μεράκι** μας (**Αυτοπραγμάτωση**).

Ενώ η Τουρκία μη έχοντας ερείσματα στο Διεθνές Δίκαιο προσπαθεί τεχνηέντως να τα αποκτήσει, ψηφίζοντας από την Εθνική της Αντιπροσωπεία σωρεία παραλόγων απαιτήσεων, ώστε να τους

προσδώσει χαρακτήρα νομιμότητας και προχωρεί σε κατάρτιση παρανόμων Μνημονίων όπως το Τουρκολιβικό, πρωτοκολλώντας το στον ΟΗΕ, εμείς, ενώ φαίνεται ότι διαθέτουμε πολύ σοβαρή επιχειρηματολογία¹, αδυνατούμε να ισχυροποιήσουμε έτι περαιτέρω τις θέσεις μας, αποφεύγοντας να θέσουμε το ζήτημα στο επίπεδο που επιβάλλεται και με υπερκομματική διάθεση, ώστε να τις επικαιροποιήσουμε με βάση όλα τα σύγχρονα δεδομένα, να δούμε σε βάθος τα συν και τα πλήν κάθε πιθανής λύσης και να ξέρουμε επί τέλους τι μας γίνεται δηλαδή, τι έχουμε, τι διεκδικούμε, με ποιους τρόπους και γιατί. Τα φοβικά σύνδρομα και η εγωπάθεια όλων των Κυβερνήσεων να θέλουν να λύσουν αυτόν τον Γόρδιο Δεσμό από μόνες τους, παραπέμποντάς τον σε ευθετότερο χρόνο και στον από μηχανής Θεό είναι παθογένειες από τις οποίες πρέπει πολύ σύντομα να απαλλαγούμε αν θέλουμε να μακροημερεύσουμε σαν Έθνος.

Δεν είναι δυνατόν η Τουρκία να δημιουργεί εντυπώσεις επίπλαστων τετελεσμένων κάθε μέρα με τις παράνομες ενέργειές της γκριζάροντας όλο και περισσότερες περιοχές του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου με συνεχείς NAVTEXs και εμείς να μην αντιδρούμε δυναμικά, γιατί σε λίγο κανείς δεν θα μας παίρνει στα σοβαρά. Πρέπει να πάψουμε να είμαστε οι «χρήσιμοι μικροί» που ικανοποιούμαστε με κάθε φιλικό χτύπημα στην πλάτη και υποσχέσεις χωρίς πραγματικό αντίκρουσμα. Πού είναι οι αυτοματοποιημένες Κυρώσεις σε βάρος της Τουρκίας που ελπίζαμε ότι θα πάρουμε από την ΕΕ και η αλληλεγγύη της, όταν βάνουσα και απροκάλυπτα προσβάλλονται τα κυριαρχικά δικαιώματα 2 Κρατών Μελών της; Και γιατί ενώ εμείς κάναμε την υπομονή που μας συνέστησαν προκειμένου να αρχίσουν διερευνητικές επαφές με την Τουρκία, αντί αυτές να ξεκινήσουν, έχουμε νέες και εντονότερες προκλήσεις, χωρίς καμία πρακτική αντίδραση των Συμμάχων μας;

Ενώ συμμορφωθήκαμε με όλες τις υποδείξεις ΗΠΑ, Γερμανίας & ΕΕ, σε αντίθεση με την άλλη πλευρά, που άλλα υπόσχεται και άλλα πράττει, οι Σύμμαχοι μάς παραπέμπουν από τη μια σύνοδο στην άλλη και επιδεικτικά αποφεύγουν να πάρουν θέση στα δίκαια αιτήματά μας, ασχολούμενοι πρωτίστως με τις δικές τους στρατηγικές και οικονομικές προτεραιότητες, που είναι δεδομένο ότι δεν είναι προς το συμφέρον μας. Είναι λοιπόν καιρός να πάρουμε τις τύχες μας στα χέρια μας και να αποφασίσουμε ότι **η Εθνική μας Ανεξαρτησία δεν κερδίζεται χωρίς θυσίες**. Πρώτα έρχονται οι θυσίες όπως έγινε το 1821, το 1912, το 1940 και μετά ακολουθεί η αναγνώριση από

¹ Εφημερίδα “Δημοκρατία” και ιστότοποι “militaire.gr” & “infognomon.gr” 22.10.2020 «Η πομπόλυξ της κλειστής Ελληνικής λίμνης του Αιγαίου» του Καθηγητού Γεωπολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Ι. Μάζη

τις Μεγάλες Δυνάμεις της κάθε εποχής και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε, πρώτα γιατί πλησιάζουν τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση κατά του Οθωμανικού ζυγού, και ύστερα γιατί βρισκόμαστε μπροστά σε ένα νέο 1940, που φαίνεται να προέρχεται από τα νεο-οθωμανικά όνειρα της Τουρκίας, όπου η Εθνική Ομοψυχία είναι απαραίτητη για την τόνωση του φρονήματος του Ελληνικού Λαού, με πράξεις ανδρείας και σωφροσύνης (πώς θα πορευτούμε στα Ελληνοτουρκικά) και όχι με λόγια του αέρα (Πτωχευτικός Κώδικας).

Και όπως κατά το πρώτο κύμα του Κορονοϊού συμβουλευτήκαμε τους ειδικούς και τα πήγαμε περίφημα, καλόν θα είναι να συμβουλευτούμε πάλι τους ειδικούς και στο επίπεδο που πρέπει, οι οποίοι έχουν και εμπειρία και ισχυρές προσλαμβάνουσες παραστάσεις από την υπερ-τεσσαρακονταετή ευδόκιμη θητεία τους στο Διπλωματικό Σώμα για το σωστό Timing κάθε απόφασής μας και στις ΕΔ για τον βέλτιστο τρόπο χρησιμοποίησης της Στρατιωτικής μας ισχύος για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης όπως η παρούσα, γιατί οι καιροί ου μενετοί!

Υποπτέραρχος (ΜΑ) ε.α. Δημήτριος Μ. Πετρίδης (22ας ΣΜΑ, τάξη 1974)

- Μηχανολόγος Μηχανικός Πανεπιστημίου Πατρών (1981)
- Αεροναυπηγός Μηχανικός US NAVAL Postgraduate School (1986)
- Εκπρόσωπος Ελλάδος στο Δ.Σ της NAMSA (νυν NSPA 2001-2004)
- Aviation Programme Manager NATO Support & Procurement Agency (NSPA 2009-2017) –
- Μέλος: της Αεροπορικής Ακαδημίας Ελλάδος (ΑΑΚΕ), του Επιστημονικού Συλλόγου Μηχανικών Αεροπορίας (ΕΣΜΑ), του Συνδέσμου Αποφοίτων Σχολής Ικάρων (ΣΑΣΙ), του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ) της Κιβωτού Ολιστικής Παιδείας Ε.Δ.
- Μέλος ΔΣ: της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Στρατιωτικών (ΠΟΣ)